

In the courthouse of Rav Hunoh

בבי דינא דרב הונא –

OVERVIEW

ruled regarding the גט, which was found that we return it based on the הוחזקו, which states כל מעשה בי"ד should be returned, for since it was not שיירות, there is no concern for two couples with the same names, even though it is מצויות. The question that תוספות addresses is perhaps the husband changed his mind (שמא נמלך) and no longer wishes to divorce his wife.

פירש בקונטרס¹ שהובא שם לקיימו בבית דין² -

explained that it was brought there (by the wife) to authenticate the signatures of the עדים in בי"ד -

והשתא³ פשיט שפיר מכל מעשה בית דין דלא חיישינן שמא של אחר הוא -

So now properly proved from the משנה of יחזיר בי"ד כל מעשה בי"ד that we are not concerned that perhaps the גט belongs to another couple -

אף על גב דשיירות מצויות כיון דלא הוחזקו -

Even though that שיירות מצויות, but since it is לא הוחזקו, we are not concerned –

שמא נמלך of חשש offers another case where there is no תוספות

אי נמי כשאינו מקויים ושנפל מיד השליח -

Or you may also say that the גט was not מקויים, but the שליח lost it, in which case -

דלא חיישינן לנמלך דאין הבעל יכול לבטל שלא בפני השליח כדאמר בהשולח⁴ (לקמן לג, א) -

We are not concerned for נמלך since the husband cannot be מבטל the גט, if he is not in the presence of the שליח, as the גמרא states in השולח –

distinguishes between the previous two answers

ואי⁵ במקויים איירי⁶ אפילו לא ידעין ממי נפל יחזיר לאשה -

For if we are discussing a גט which was מקויים already, so even if we do not know who lost it, nevertheless it should be returned to the woman -

¹ בד"ה בי.

² This indicates that the גט reached the woman, for it is the wife who seeks קיום, not the husband, therefore there is no חשש of שמא נמלך.

³ Now that there is no חשש of נמלך, only the חשש that perhaps it is someone else's גט; this we can prove from מעשה לא הוחזקו if it is בי"ד that we are not חושש for יב"ש.

⁴ There is a dispute there whether, in a case where השליח בפני, if it is מבטל or not. However we are not חושש that he was מבטל since it is לבטל, אסור even according to the מ"ד that מבטל.

⁵ Seemingly a preferable גירסא would be דאי (instead of ואי).

⁶ This is how רש"י interprets it here.

כדאמרין דלוה לא מקיים שטריה -

As the גמרא states that a לווה does not authenticate the שטר,⁷ only the מלוה, similarly the husband is not מקיים the גט, only the woman.

תוספות comments:

אבל בפרק קמא דבבא מציעא (דף כ, א דיבוד המתחיל דאשתכח) פירש בקונטרס⁸ שמיד השליח נפל -
In the first פרק of מסכת ב"מ, however, רש"י explained that the שליח lost it -

ופירש שם נמי גבי הא דפשיט ממעשה בית דין דמקויים היה -
And רש"י also explained there, regarding this which רבה resolved the issue from the משנה of בי"ד מעשה, since that the גט was מקויים -

תוספות asks:

וקשה דאם יש לחוש לנמלך כשנפל מיד השליח⁹ -
And there is a difficulty; for if there is concern for נמלך even when the שליח lost it -

מה מועיל מה שהיה מקויים דלא ניחוש לנמלך -
What will help that it was מקויים so that we should not be concerned for נמלך -
הא ממה נפשך לא הגיע ליד האשה¹⁰ -
For in any case the גט never came to the woman's possession -

An additional question on פרש"י there:

ועוד דאין רגילות שהבעל יקיים את הגט כדפירש כאן בקונטרס¹¹ -
And furthermore it is not usual that the husband should be מקיים the גט as רש"י explained here -
וכדאמר בסוף פרק קמא דבבא מציעא (דף כ, ב) דלוה לא מקיים¹² שטריה :
And as the גמרא states in the end of the first פרק of מסכת ב"מ that the לווה is not מקיים the שטר, and similarly the husband is not מקיים the גט.

⁷ Therefore if the גט is מקויים we assume she is already divorced and we return it to her, however according to the א"נ where it was not מקויים and the שליח lost it, we return it to the שליח and he can then divorce her with this גט.

⁸ We cite the רש"י ד"ה דינא. דאשתכח בי דינא. מקויים בהנפק והשליח המביאו אומר ממנו נפל; רש"י explained both explanations which תוספות mentioned here (it was מקויים and the שליח lost it).

⁹ Normally the husband cannot be מבטל the שליח בפני השליח, but somehow even if we will assume that he was מבטל the שליח בפני השליח (according to the מ"ד that בטלו מבטל [see footnote # 4]), and nevertheless רש"י maintains that we will return it to the woman since it was מקויים.

¹⁰ The woman was never divorced yet, so how can we be sure, by the fact that it was מקויים (by the husband or the שליח) that the husband was not נמלך. Therefore its best to say either of the answers that תוספות mentioned previously, namely that it was מקויים or that the שליח lost it, but not both.

¹¹ (ב"על ד"ה כל (regarding the מלוה [not the בעל])).

¹² It is the one who needs the שטר for their benefit, who is מקיים the שטר (the מלוה and the אשה), not the הבעל.

SUMMARY

We can be sure that the בעל was not נמלך, either if it was מקויים (and we return it to her), since the בעל is not מקיים, or if the שליח lost it (and we return it to the שליח), since the בעל cannot be מבטל, unless it is בפני השליח.

THINKING IT OVER

It seems from תוספות that רש"י here interprets the case that the woman lost the גט after she was מקיים it in בי"ד.¹³ However see בד"ה בי דינא here רש"י where he writes; 'שהובא שם וכו' ונפל מזה והוא תובעו'; indicating that the שליח lost it. Otherwise, רש"י would have written והיא תובעתו. The question of תוספות therefore, is on רש"י here as well!¹⁴

¹³ See footnote # 2.

¹⁴ See זיו הים.